

Dodecachordi Dorij tertium exemplum

Domine IESV CHRISTE Rex salutis nostræ Au-
thor. Quē nō piguit relinquere summi Pa- tris so-
lium Ut seruares misere erran- te is & egenas lu- mi-
nis oueis. Ne hostib⁹ ludibrio præ- da sæua tuis unq̃ essent. Ergo
mundi Re- ctor, seculi seruator audi. Pax pec- ca- to- ri- bus Da ue- ni-
am erratis nostris ô lu- cis p̃bitor, Et misere- re no- stri Quoniā mi se- ri-
cors, & instaurator gratiæ, fons & origo ueni-æ. Cōfer ouib⁹ oīa quę merentur au-
thoris opem, Et benignitatis omen.

Domine IESV Christe Rex salutis nostrę auctor. Quē nō pig. relinq̃re sum-
mi Patris solium Ut seruares misere errāteis & egen. lu. oueis. Ne host. ludibrio
præda sæua tuis unq̃ essent. Ergo ô mundi Rector seculi saluator audi Thom

Thomę Tzamen Aquę granēsis.

Pax peccatoribus, da ueniam er- ra- tis no- stris, ô lu- cis præbitor, Et misere-
re nostri. Quoniam tu mi- sericors, Et in- staurator gratiæ, fons & o- ri- go
ue- ni-æ. Confer ouibus omnia quę merentur au- tho- ris o- pem & beni-
gnitatis o- men.

Domine IESV CHRISTE Rex salutis nostræ Au- thor. Æolius
Quem non piguit relinquere summi
Patris soli um Ut ser- ua- res misere errāteis & egenas luminis
oueis. Ne hostibus lu- di- bri o- præ- da sæ- ua tuis unq̃ essent. Ergo
ô mudi Rector, seculi saluator audi. Pax pec- ca- to- ri- bus Da ueniam erra-
tis nostris ô lucis p̃bitor, Et misere- re nostri. Quoniā tu mi- sericors, Et in- stau-
rator gratiæ. Fons & origo ue- ni-æ Cōfer ouib⁹ omnia q̃ merēt au- tho- ris o-
pem, Et benignitatis omen. Dorij

Dodecachordi Dorij quartum exemplum.

D Omīne Dñe saluū Regē Et exaudi nos in die, saluum fac Regem, & exaudi nos in die, quā inuocauerimus te, cœlestem dans ei rorem, tuū catholicū gregem Salua defende prote ge

D Domine, dñe fac Regem.
Omīne Dñe saluum fac Regem saluum fac Regem & exaudi nos in die, quā inuocauerimus te. cœlestem dans rorem, tuū catholicum gregem salua defende ptege
Domine saluum fac Regem.

Ioannes

Ioannes Mouton Author.

E Texaudi nos in die, Dñe saluum fac Regem, saluum fac Regē & exaudi in die, in die, quā inuocauerimus te cœlestem dans rorem
ij. Do mi ne sal uum fac Regem tuū catholicum tuū catholicum gregem, sal ua, defen de prote ge
Dñe Dñe saluū fac Regem.

D Omīne Dñe saluum fac Regem
Et exaudi nos in die
quā inuocauerimus te cœlestem dans ei rorem
Dñe sal. f. Regem tuum ca tho li cum
gre gem Salua defende pte ge Dñe saluum fac Regem
gem ij. Cc Deus qui

D Eus qui Mo y si le gem
dedisti in Sinai monte. dedi sti in Sinai monte ij.
Fac nos ad coelum scan de re
post prae sen tis ui tae mor tem. Domine saluū
fac Regē. Dñe, Dñe, Domine saluum fac Re gem.

D Eus qui Mo y si legem dedi
sti in Sinai monte ij. Fac nos ad coe
lum scandere, scandere, post praesentis
uitae mor tem. Domi ne saluum fac Re gem.
Domine sal. f. Regē. Dñe sal. f. Regem.

Secunda pars

Deus

D Eus qui Moy si le gem
de di sti in Sinai mon te. dedisti
in Sinai mon te ij. fac nos ad
coe lum scan de re post prae sen tis uitae mortem.
Domine, Dñe saluū fac Regē, Domine saluū fac Regem,
Dñe saluū fac Regem.

D Eus qui Moy si le gem dedi sti.
dedisti in Sinai monte.
fac nos ad coe lum scan de re. scan
de re post prae sentis uitae mortem. Do mi ne Domine
saluum fac Regem. Domine saluum fac Regem Regem.
Cc 2 De Hypo

Dodecachordi De Hypomixolydio,

Caput XVIII.

TRia apud ueteres hic Modus habet nomina. Nā & Hypomixolydius & Hyperiaftius, & Hyperionicus dicitur, Quorū nominū rationem priore uolumine Cap. 22. enarrauimus, Dictū ē est eodem in capite eius Systema cum Dorio idem esse: Diuersum tamē ab eo mediatione & clauē finali. Dictū eodem loco hūc Plagium esse Mixolydij, quicū communem habet diapēte ut sol, & diatēffaron re sol infernē, quā Mixolydius supernē. Hic apud ueteres ecclesiasticos in maximo fuit usu, hodie non ita frequenti. Themata quidē uetera festiuiffime nostra ætate Symphonetæ quatuor cōponunt uocibus, at ipsi raro noua inueniunt. Ponā tamē unum huius quidē Modi exēplum quatuor uocibus à Ioanne Vānio Brisgoico intonatū, dum Friburgi in Heluetijs Phonaſcum ageret, anno à Christi natiuitate M. D. XVI. Eo tēpore alij suadebant, alij, quū de numero ipse erat, uehementer dissuadebant Heluetijs cum Francisco Francorum Rege pacē ineundam. Id carmē quia doctis impense placuit, mihi quoq; uisum est ponendum, ipse Lector iudicet. Est & Ioannis Muoton Cantio Saluator mundi oppidō elegans, quæ uulgo circūfertur, ideoq; hic omiffa: Item Iacobi Hobrecht Miffa, Si dederō: Cuius Cap. 8. huius libri meminimus. Cæterū Iodocus Pratenſis, Cationē Sanctus de beatiffima Virgine ad hunc cōpositum Modum, in Tetrachordū Syntemnon detorſit, sed immutabili permanente Systemate, Eius duarum uocū exemplum proponemus oppidō elegās, ut ille collocauit per diatēffaron à propria leuatum sede. Cuius Tenor Modum eleganter exprimit ambitu, medio, ac fine. Basis autem Authenten eius Mixolydium, quāq; diatono supernē adiecto, & fine cū plagio sociato, Quod authori illi oppidō familiare fuit, ut in superioribus ſæpius conqueſti ſumus. Sed audiamus primum Dyadem in Monade Gregorij Meyer, in qua Altitonans ſupra Tenorem poſt Seſquitempus in diapente incedit.

Gregorius Meyer.

Iodocus

Iodocus a Prato author,

A Gnus Dei qui tol lis pec ca
ta peccata mun
di
mi se
re re no ſtri.
A Gnus Dei qui tol
lis pecca ta mun
di pecca ta mun di
mi se re re no ſtri.
Cc 3 Hypomixolydij

Dodecachordi Hypomixolydij exemplum

A Tendite Po pu le me us Legem meam In cli nate aurē uestram, in uerba oris mei. No li te cōfidere in Prīcipibus In fi lijs hominū, in quibus nō est salus Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autē in cordi bus eo rum In quō manib⁹ in iquitates sunt. Dextera eo rum re ple ta est muneribus. Re ple ta est muneribus

A Tēdite Popule me us le gem me am Inclinate aurē uestram Nolite cōfidere in prīcipibus in filijs hominū in quibus nō est sal⁹, Qui loquuntur pa cem Mala autem in cordibus eorum. In quorum ma ni bus. Dextera eorum reple ta est mu ne ri bus. repleta est muneribus Quoniam mihi pa ci fi celo quebantur

Ioannes

Liber III. Ioannes Vannius

A Tendite Popule meus legē meam, le gem me am. Inclinate aurē uestram in uer ba oris. In uerba oris me i. Nolite cōfidere in principibus in filijs hominū, In quibus non est Sa lus. Qui loquunt pacē cum proximo su o. Mala autē in cordibus eo rum. In cordibus eorum Iniquita tes sunt. Dextera eo rum re ple ta est muneribus

A Tendite Popule me us le gem meā. Inclinate au rem ue stram ij. Nolite cōfidere in prīcipib. in filijs hominū in quibus non est salus. Qui loquunt pacē cū proximo Mala autē in cordibus eorum ij. in quorū manibus Dextera eorū repleta est muneribus. Quoniā mihi pacifico que ban tur.

Cc

4

Et in iracundiā

Et in iracūdia terræ dolos cogitabant. Cū em̄ dixerit pax & securitas.

Tūc repentinus Tūc repentinus superueniet interitus. Da illis, da il

lis. Da illis secundū opera eo rum, secundū nequiciā ne

quiciam ad inuentionum e o rum, Da illis.

Et in iracūdia terræ dolos cogitabant. Cū em̄ dixerit, pax & securitas,

Tūc repentinus superueniet interitus. Da illis. Da illis secundū opera

eo rum Et secundū nequitiam ad inuenti

onum eo rum Da illis.

Finis primæ partis

Et in ira

Et in iracundia terræ dolos cogitabant Cum enim dixes

rint, Pax & securitas tūc repētinus. Tūc repentinus superueniet interia

tus Da il lis Da illis secundum opera eorum

& secundū nequiciam ad inuentionū eorū, da illis.

Et in iracundia terræ dolos cogitabant. Cum enim dixerint. Pax

& securitas Tūc repen ti nus Da illis Da illis secundū opera

eo rum, & se cun dum nequiciam ad

inuentionū Da illis.

Sequitur secunda pars.

Peccauimus

P Ecce uimus Domine cum pa tri bus nostris *Sustinuimus pacem & nō uenit, q̄siuim, bona & ecce turbatio. Cognouim, Dñe peccata nostra, ne in aeternum obliuiscaris nos, neq; uindictam sumas de peccatis nostris. Dissolue uincula, astringe fœdera pacis. Dominus dabit uirtutem Do mi nus be ne di cet populo suo in pace, in pace, in bo na pa ce in bo na pa ce Amen.*

I Niuste egimus iniquitatē fecimus. *Sustinuimus pacē & nō uenit q̄siuimus bona, & ecce turbatio. Cognouim, Dñe peccata nostra Ne in aeternum obliuiscaris nos ij. obliuiscaris nos neq; uindictā sumas de peccatis nostris. Dissolue litis uincula astringe fœdera pacis. Dñs dabit uirtutem. Dominus benedicet populo suo in pace in pace in bona pace in bona pace. Amen.*

Peccauimus

P Ecce uimus Do mi ne cum pa tri bus nostris. *Sustinuimus pacē & nō uenit. Q̄siuim, bona. Et ecce turbatio. Cognouim, Dñe peccata nostra. ne in aeternum ob li ui sca ris nos Neq; uindictam sumas de pec ca tis nostris. Dissolue litis uicula, astringe fœdera pacis. Dominus dabit uir tu tem Dominus benedicet populo suo o in pace In bo na pa ce In bo na pace Amen.*

Niuste egim, iniquitatem fe ci mus. Sustinuimus pacem & nō uenit, q̄siuim, bona, & ecce tur. Cognouim, Dñe peccata nostra. Ne in aeternum ob li ui sca ris nos ob li uiscaris nos, neq; uindictā sumas de peccatis nostris Dissolue litis uicula, astringe fœdera pacis. Dñs da bit uir tu tem Do mi nus benedicet populo suo in pa ce In bo na pa ce In bona pace ij. In bona pa. Amen.

De Phrygio

Dodecachordi De Phrygio Modo,

Caput XIX.

Dictum est nobis non uno tantū loco, ex uulgata Musicorū sentētia, uix alios duos Modos proprius cōnecti quā hūc Phrygiū cū suo plagio, Hypophrygio. Cuius rationē in superioribus diximus quod plagius & rarissime in h magnū descēdat, et rarius non ultra b parū ascendat, ita ut usq; intra duo Cc consistat, tanq; esset Ionicus, cum quo tamen phrasi, ut dictum est, in immēsum distat, Authentes uero in e parū ascendit, eodē cum plagio descensu in C magnū. Quia uero Hypoæolius eandē possidet cū hoc modo diapason, inuenias Modi huius exempla quæ dūtaxat sine ab Hypoæolio differāt, quale hic unum nos duū uocū subiunximus, quod phrasi non minus cū Hypoæolio cōuenit, q̄ hocce Modo, sed ascensus nimius & finis Phrygiū declarant. Deinde porro quatuor uocū sequit̄ exemplū, cuius prioribus libris mentionem fecimus, Threnorū Magdalenes ad sepulchrum Domini elegantissimum sanē ac doctissimū, plurimum habens affectus, & nativæ suauitatis, plurimum energiæ, ut uere flentē præficam aliquā cum suo grege audire te existimes. Vt non immerito sit apud ueteres memoriæ proditū, atq; adeo hoc exemplo copiosē demonstratum, hunc Modum Phrygium religioni aptissimū. In ea cantione Tenor ac Altitonās Phrygium Modum elegantissime arsi ac Thesi habent. Basī autē ac Cātus Æolium, quod in superiorum quoq; Modorum exemplis non semel patuit. Porro quod in fine, ex nescio q̄ promissa spe, ita magnifice se effert, ita ingenti exultatione in sublimē tollit, deinde rursus quasi languens, ac se corripiens de immodico gaudio, in imum & solitum fletum relabit̄, miraculū naturæ in hoc Symphoneta nobis uisum est. Sed iudicet ipse Lector. Authorē certū scire non potuimus. Sed hisce more nostro præmittamus Monādā. In qua Basī post tempus in Diapente ex Tenore proficiscitur: Tono supernē deficit ab extrema Phrygi chorda, quē in infima inuenit, ita inter D ac d incedit, perinde atq; esset Dorius, à quo tamen, plus q̄ uulgo uidetur, distat: quod superiore libro diligenter aliquot locis differuimus.

Monas in Phrygio. Author

Gregorius Meyer.

Pleni

Liber III.

Dd Phrygi

Dodecachordi Phrygij Modi exemplum

T Vlerunt Dominum me um &
ne scio ubi po su e runt
eum. Plan gent. Plangent eum quasi uni-
ge ni tum Quia in no cens Do mi-
nus occifus est.

T Vlerunt Dominum meum & ne scio ubi
po su e runte um. Plāgent. Plangenteum quasi uni-
ge ni tum Quia in nocens Dominus occifus
est.

Diux Magdalenes Threni

ad sepulchrum Domini.

Tulerunt

Liber III.

T V le runt Do mi num
me um & ne scio ubi posuerunt
e um. Plangent Plangent eum
quasi unigeni tum Quia in no cens
Dominus occifus est.

T Vlerunt Dominum me um &
ne scio ubi posue runt eum
Plangent Plangent eum quasi unige ni
tum Dominus occifus est.
D d 2 Scio

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
de terra surrecturus sum
circundabor pelle mea & in
carne mea Videbo saluatorem meum & oculi mei
in conspectu eius sunt.

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra surrecturus
sum & rursum circundabor pelle mea
& Videbo saluatorem meum, quem uisurus sum ego
ipse & oculi mei conspecturi sunt.

Secunda

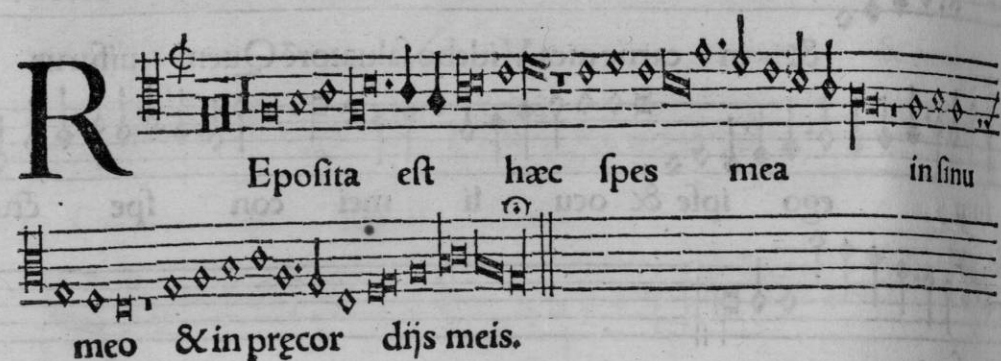
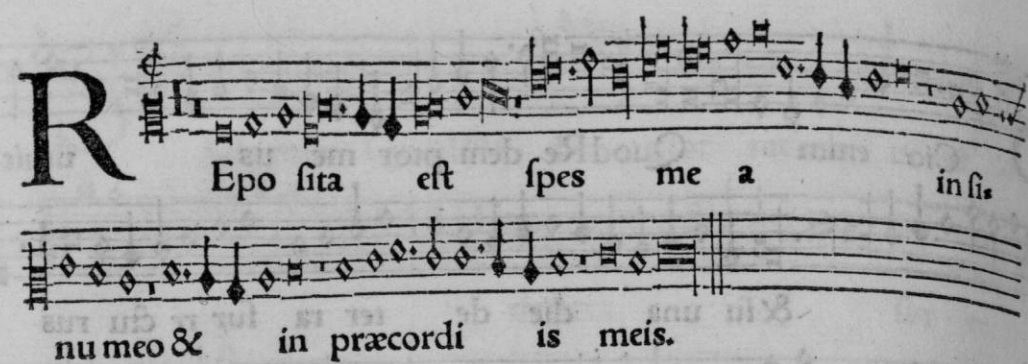
Scio enim

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra surrecturus
sum & rursum circundabor pelle mea
& in carne mea Videbo saluatorem Quem uisurus
sum ego ipse & oculi mei in conspectu eius
sunt.

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra surrecturus sum. Et
rursum circundabor pelle mea & in carne mea Videbo
saluatorem meum Et oculi mei conspecturi
sunt.

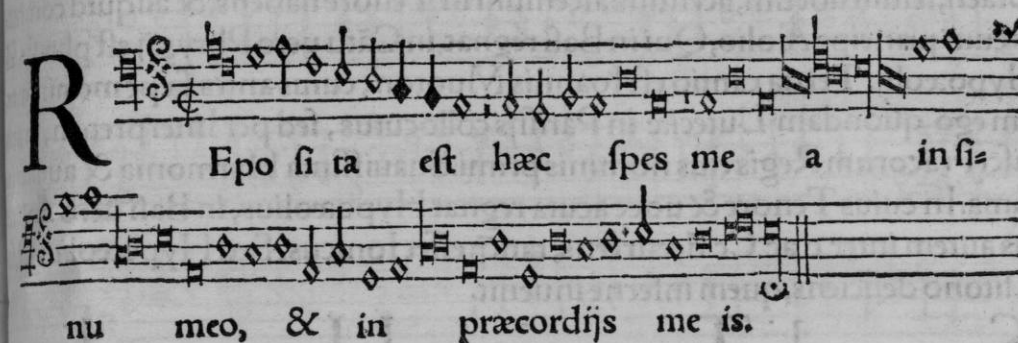
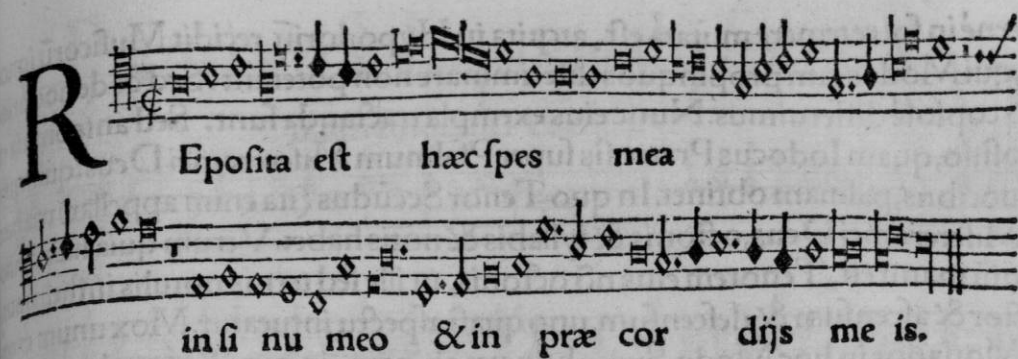
Pars.

Dd 3 Reposita

Pars ultima.

Reposita

De Hypæolio Modo,

Caput XX.

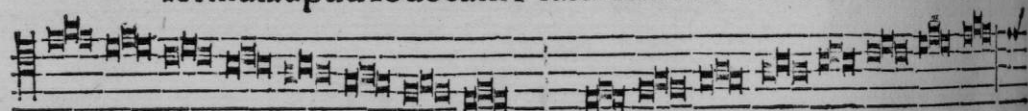
Hic Modus cum Principe suo, multis nunc ætatibus seruitutem feruiens superum benignitate ab exilio quo fortunæ iniquitate, nullo hercules scelere commissio detinebatur, post liminio receptus, Æolijs Plagijs, apud Symphonetas maiore in usu (quanquam id illi nesciunt) est, quam apud eos qui in choro planum habent cantum, apud quos admodum rarus est, ut supra diximus, Quia eius diateffaron la

Dd 4 mi inferne

mi infernè in sol re temere mutata est, atq; ita in Hypodoriū recidit Musicorū ignorantia, qui Modos tam propinquos discriminare non poterant. Sed & de hoc prior libro copiosè differuimus. Nunc eius exempla tractanda sunt. Sed ante omnia eius compositio, quam Iodocus Pratenfis super Psalmum Miserere mei Deus: quinq; in stituit uocibus, palmam obtinet. In quo Tenor Secundus (ita enim appellat) tria hanc uerba Miserere mei Deus, octonis & syllabis & notis habet. Verum quia hæc cantio in omniū manu est, Tenorem eius nō octonis, ut ille sed ternis notulis instituamus, ut Lector & ascensum & descensum, uno quasi aspectu intueatur. Mox unum exemplum Monados in hoc Modo Symphonetæ ab orto, in qua Tenor elegantissime hunc exprimit Modum, Basis uero cauda in Æolium labitur. Reliqua pluriū uocum tria ponamus exempla, Primū Iodoci Pratenfis ex Missa Pāgel lingua ad Phrygium instituta Modum. Cuius cantus Hypoæolius est hac parte, infernè adijciens ditonum, & finitus ut Phrygius. Tenor autem semel Æolij diatessaron superne habet, reliqua ut Hypoæolius cum semiditono. Sequens deinde exemplū est Symphonetæ Craen, trium uocum, licentius ascensum in Tenore habens, & aliquid communicans cum principe Æolio, Qui in Bassi regnat, in Cātu uero Phrygij est phrasis, sed finis Hypoæolij. Tertia cantio est Ioannis Muoton, cuius antea sæpe meminimus, qui cum ego quondam Luteciæ in Parisijs collocutus, sed per Interpretem, in aula Francisci Frācorum Regis eius nominis primū. Suauissima Harmonia & auditu iucundissima. In cuius Tenore & uoce acuta regnat Hypoæolius, in Bassi uero Æolius. Cantus autem inter c ac Cc decurrens, tanq̃ esset Ionicus. Sed Hypoæolius est, superne ditono deficiens, quem infernè inuenit.

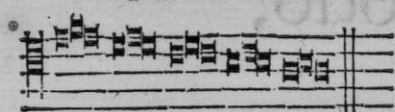
Secundi Tenoris in Hypoæolio

formula apud Iodocum Pratensem in Psalmum L.

Mi se re re me i De us.

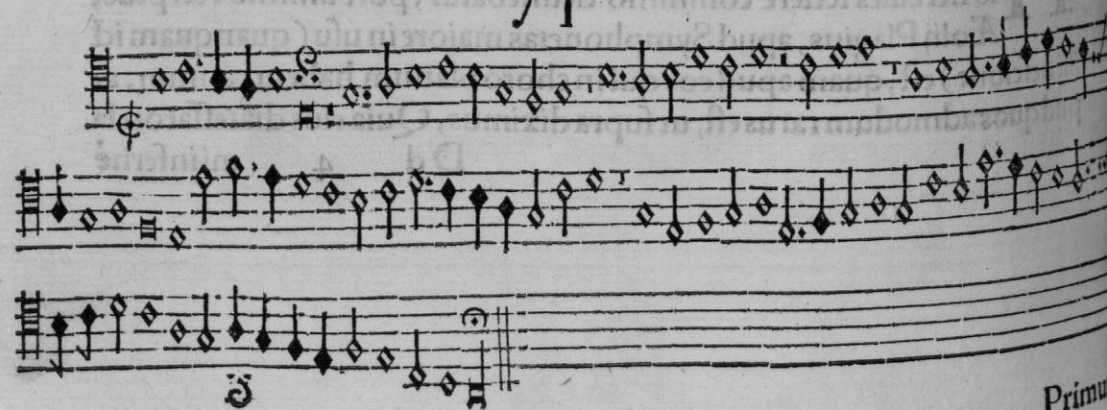
Mi se re re me i De us.

Miserere mei Deus.

Vides nimirū hic Hypoæoliū ex e paruo in Emagnū, medietum quidē arithmeticū in a paruo, ubi & finitur, nempe infima diapēte chorda, supra autē annexū semitonū, quod ad Principē huius Modi Æoliū uere attinet, sed usurpat & hic eius Plagiū.

Monas in Hypoæolio Orto.

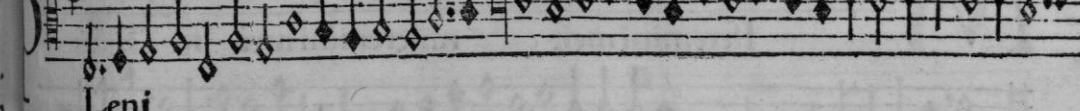
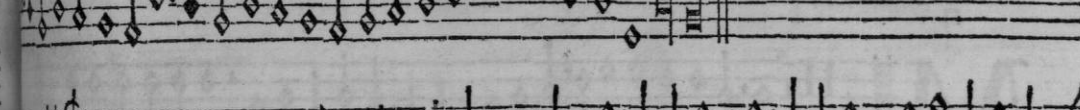
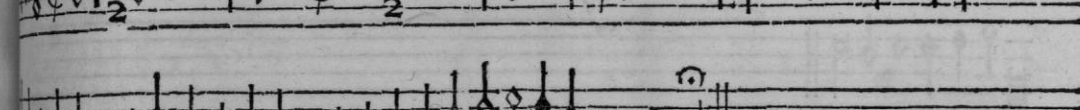
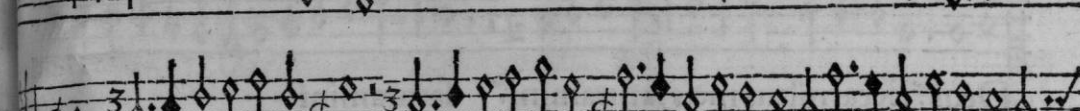
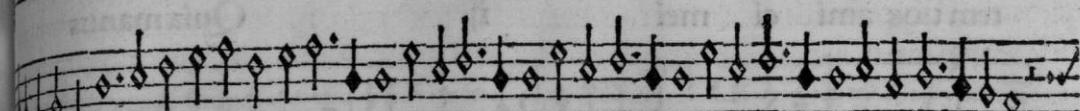

Primum Hypoæolij exem

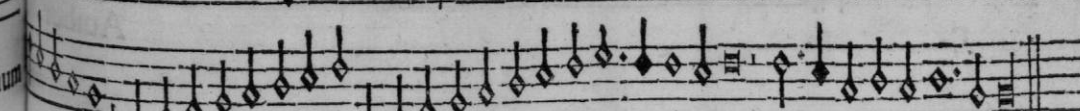
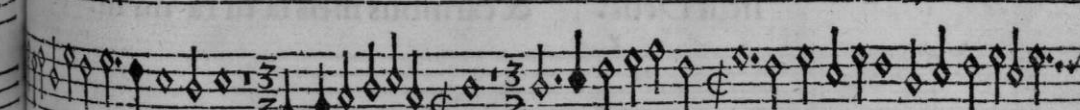
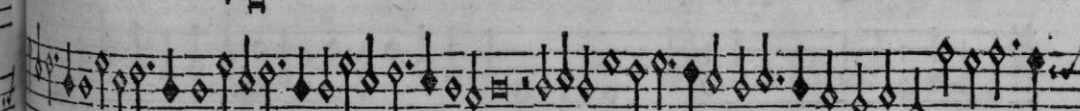
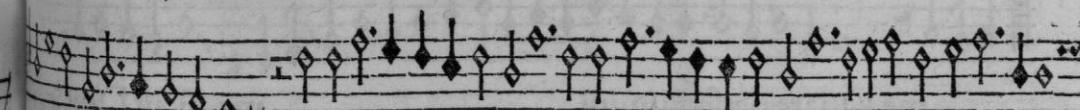
plum Iusquini Pratenfis.

Leni

Leni

Tertium

Dodecachordi Tertiū Hypoæolij exemplū

M I se re mi ni mei me i,
miseremini mei, mi se re mi ni mei ij. sal.
tem uos ami ci mei ij. Quia manus
Do mini teti git me. Quare psequimini me sicut
Deus? Et carnibus meis saturamini? saturamini
ij?

M Iseremini mei, miseremini mei ij.
saltē uos ami ci mei tetigit
me. Quare psequimini me sicut Deus?
sicut Deus? & carnibus meis sa tu ra mi ni?
ij.

Author

Author Ioannes Mouton.

M I se re mi ni mei ij. ij.
Miseremini mei ij. saltē uos
amici, saltē uos amici mei. quia manus Dñi tetigit me, te ti git
me. Quare psequimini me sicut Deus? sicut Deus? Et carnibus meis
saturamini, & carnibus meis saturamini?

M Iseremini mei, miseremini mei ij.
saltē uos amici me i ij. tetigit me, teti-
git me. Quare psequimini me, sicut Deus? ij. ij. ij.
& carnib⁹ meis saturamini ij?

Cutis

C Vtis mea aru it & con tra cta est, & con
tra cta est, miseremini me i, mi se re mi nime
saltem uos ami ci me i ami ci
mei ij. ami ci me
i.

C Vtis mea cu tis me a aru it & con tra cta
est ij. contracta est, mi se re mi ni
ij. saltem uos ami ci mei
ami ci mei, ami ci mei.

Secunda

Cutis

C Vtis mea aru it
& contracta est, ij. mi seremi nime i, mi se re
mini ij. ij. miseremini me
i saltē uos amici, saltem uos ami ci mei ij.
uos ami ci mei.

C Vtis mea, Cutis mea aru it & con tra cta
est, cōtracta est, ij. mi seremini mei ij. mi
seremini mei, ij. saltē uos ami cime i, a
mici mei ij. ij. amici mei.

Pars.

Ee Secundum

26 Dodecachordi
Secundū Hypoçolij exemplū

E Cce ui deo cce los aper tos

E Cce uideo cce los aper tos

Author

Dodecachordi

De Lydij Modi exēplis, cap. XXI.

Huius Modi exēpla omnium rarissima sunt, maxime uero apud Symphonistas, qui hūc prorsus nō norūt, Themata tamen eius ex Ecclesiæ choro nonnunquam tractant, sed corrupte, ut sæpius etiam à choro corrupte canuntur. Cuius causam superiore uolumine copiose enarrauimus, ubi & duplicē huius Modi usum ostēdimus, alterū inter F magnū et e parū, ut ipsi diapason defuit superne semitonii. Verū hoc tamen in cantione Henrici Isaac non ad amissim obseruatū, ut statim patebit, cum tamē chori cantus hoc ita haberet, Alterū integro diapason systemate inter duo Ff: Sed & ibi rarus est cātus, qui non in Synemmena ex diezeugmenis alicubi tortus sit. Sed duarū uocū duo exēpla pponemus Sixti Dietrichi, cuius superius in Hyperæolio mentionem fecimus. Alterum non perfectā diapason, sed semitonio deficiente, ab F magno ad e paruum, apud antiquos infrequēti, ut diximus, usu, qd chori cātus ostendunt. Alterum integrā diapason inter duo Ff. cuius ipsius quoq; haud infrequens apud ueteres fuit usus.

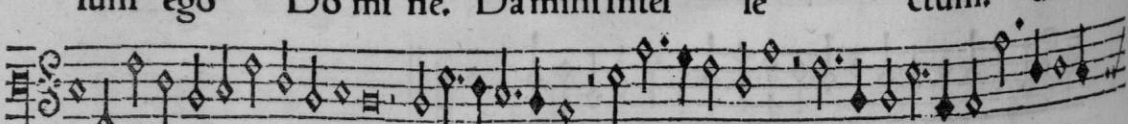
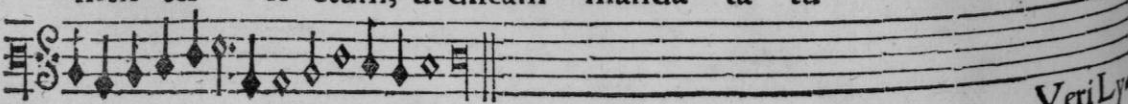
Antiqui Lydij forma inter F

& e. Authore Sixto Dietricho.

DVO **S**
 Eruus tu us sum e go Do mi ne,

 Da mi hi intel le ctum: Da mi hi intel

 le ctum, ut di scam man da ta tu

BASIS **S**
 Eruus tu us sum ego sum ego

 sum ego Do mi ne. Da mi hi intel le ctum. da mi

 hi in tel le ctum, ut di scam man da ta tu

Veri Lydij Tenor inter F

& f. Eodem Sixto authore.

E
 Rue Do mi ne a

 nimam me am à la bñs à la

 bñs ini quis ini quis &

 à lin gua do lo fa à lin gua do lo

E
 fa dolo fa.

 Rue Do mi ne: Do mi

 ne a ni mam me am à la

 bñs ini quis ini quis ini

 quis, & à lin gua do lo fa à lin

 gua do lo

CAN
 tus Hypo-
 lydius.

E e 3 Prioris

Dodecachordi Prioris usus Lydij exēplum

L Oquebar de testimonijs tuis in conspe
ctu Re gum & non confun de bar,
& medi ta bar in man datis tuis, quæ
di le xi ni mis

B Eati immaculati in uia Qui ambulant in lege Domini.

D Etesti mo nijs tuis in con spe ctu
Re gum, & non confundebar, & medi ta bar in man
da tis tuis is quæ di le xi ni
mis.

Q Vi ambulant in lege Domini.

Henricus

Henricus Isaac author.

D Etesti mo nijs tuis in con
spectu Re gum & nō cōfundebar & me di tabar
in man da tis tuis quæ
di le xi ni mis.

Q Vi ambulant in lege Domini.

D Etesti mo nijs tuis in con spe ctu Re gum
& nō cōfunde bar & medi ta bar in man datis tuis
is quæ di le xi ni mis.

Q Vi ambulāt in lege Dñi.

Sequitur integri Lydij exemplū
cum tono lege Authentarum supernè adiecto, in quo Modus hic oppi
dō eleganter exprimitur. Author est Litauicus Senflus Tigurinus cuius
meus, & Isaaci huius discipulus non poenitendus.

Ec 4 Lydij

Dodecachordi Lydiij quartum exemplum

D Eus in adiutoriū meū intēde, in ten de. Do
mine ad adiuuādū me fe sti na. Cōfundāt, & reuereant q̄ querūt ani
mam me am. auertantur retrorsum & erubescāt q̄ uolūt mihi
mala Auertantur sta tim eru be scen tes quidi
cūt mihi Euge ij. ij. Euge.

D Eus in adiutoriū meū intēde, inten
de. Dñe ad adiuuandū me festina, Cōfundant, & reuerean
tur, q̄ querūt aīam me am. Auertant retrorsum, & eru bescāt
& erubescāt q̄ uolūt mihi mala. mala, auertātur statim auert. statim
eru be scen tes q̄ dicūt mihi q̄ dicūt mihi Euge ij. ij. Euge Euge. Deus

Ludouici Senfli Tigurini.

D Eus in adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiu uan dum
me festi na. Cōfundāt & reuereātur qui querūt animā me
am. Auertant retror sum & erubescāt qui uolūt mihi
mala. Auertantur statim. Auer tan tur sta tim. eru be
scen tes qui dicunt mihi Euge iuge iuge iuge.

D Eus in adiutoriū meū intēde, Dñe ad adiuuandū me
festina. Cōfundant & reuereantur qui querūt aīam meā. Auertātur
re tror sum, & erubescāt & erubescāt q̄ uolūt mihi mala. A
uertant statim. auertant statim erubescantes q̄ dicūt mihi: q̄ dicūt
mihi Euge iuge iuge iuge.

EXultent

Dodecachordi

E Xultēt & læten tur in te oēs In te oēs q̄ querūt te, q̄ querūt te &
dicēt semp magnificēt Magnificetur Dominus Do mi nus
q̄ diligūt salutare tu um Ego uero egenus
& paup sum Et p. sum Deus adiuua me ij. Ad.

E Xultēt, exultēt & lætentur in te oēs in te oēs, & dicāt sem
per Magnificēt Do mi nus Dominus qui
diligūt salutare tu um tu um. Ego uero egenus
& paup sum & p. sū. De⁹ adiuua me. Adiutor me.

Altera pars

Exultent

Liber III.

E Xultēt exul. exultent & læten tur in te oēs
q̄ querūt te, & dicāt sem per Magnificēt Do mi nus
Magnificēt Do mi nus qui diligūt salutare tu um
Ego uero egenus & paup sum & paup sum Deus adiuua
me. Adiu.

E Xultēt & lætentur in te oēs q̄ querūt te. Et dicāt semp
Magnificēt Dñs Do mi nus qui di li gunt saluta
retu um tu um Ego uero egenus & paup sū & pauper
sum De⁹ adiuua me. Adiutor meus.

Residuum

Refi-
duū 8

iutor meus, & liberator meus es tu Dñe. Domine ne moreris

ij. Dñenemo re ris Dominenemo re ris

ij. nemoreris.

Refi-
duū

us, & liberator me^s es tu. Dñenemoreris. Dñenemore. Do

mine nemoreris. Dñenemoreris. Dñenemore. Dñenemoreris.

Sed subiiciendum est etiamnum Thema, quod uno duntaxat semitonio, quo Lydius ac Ionicus à se inuicem distant, & quo uariato ex Lydio fieri pulcherrime potest Ionicus, quod nostra ætate nimis frequenter factum esse, non semel conquesti sumus, aperire potest nobis oculos ad Modorum notanda haud segniter discrimina. Cantio est (communem uocant) inter duo Ff, quod uel mi uel fa in b clauē habere potest. Quod hic chori notulis subiicimus. Vt Lector eo melius quatuor uocum concentū notare queat. Eum fecit in gratiam nostri Gregorius Meier: Cuius postea mentionem faciemus in Æolij Hypoæolijq; cōnexionē. Bifariam eam cantionem instituit, semel in Tetrachordo diezeugmenon: Iterum in tetrachordo Synemmenon. Sanè simile priore libro capite 25. ubi de Lydio, exemplum, sed multo longius exhibuimus, Illuminare, illuminare Ierusalem.

Residuum

Refi-
duū

tor meus. Et liberator me^s es tu. Dñenemoreris Domine ne

mo re ris. Dñenemo re ris. Dñene mo re ris. Do

mine nemo re ris. Dñenemoreris. Dñenemoreris.

Refi-
duū

& liberator me^s es tu. Dñenemo re ris: Dñene mo

re ris. Dñenemoreris. Dominenemo re ris:

Dominenemo re ris.

Exemplum commune Ly

dij Ioniciq; sed alterius in diezeugmenon, alterius in Synemmenon tetrachordo.

Quoniam mihi ministrat me sequatur & ubi ego sum

illic & minister meus erit.

Ff Lydij